

Dosarul nr. 2rac-261/2021

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. A. Brăgaru)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. V. Sîrbu, D. Dulghieru, V. Buhnaci)

ÎNCHEIERE

03 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Inspectoratul pentru Protecția Mediului,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Inspectoratul pentru Protecția Mediului, Inspekția pentru Protecția Mediului Chișinău împotriva Direcției Generale Locativ-Comunală și Amenajare a Consiliului municipal Chișinău cu privire la validarea Hotărârii nr. 01-22/01 din 22 mai 2019 privind suspendarea totală a activității de stocare și înhumare a orice tip de deșeuri pe terenul din cuprinsul străzilor Ion Pruncul și strada Calea Ghidighiciului în aria 6,47 ha,

împotriva deciziei din 26 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Inspectoratul pentru Protecția Mediului, Inspekția pentru Protecția Mediului Chișinău și a fost menținută hotărârea din 07 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă:

La 18 iunie 2019 Inspectoratul pentru Protecția Mediului, Inspekția pentru Protecția Mediului Chișinău a depus cerere de chemare în judecată împotriva Direcției Generale Locativ-Comunală și Amenajare a Consiliului municipal Chișinău cu privire la validarea Hotărârii nr. 01-22/01 din 22 mai 2019 privind suspendarea totală a activității de stocare și înhumare a orice tip de deșeuri pe terenul din cuprinsul străzilor Ion Pruncul și strada Calea Ghidighiciului în aria 6,47 ha.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, Agenția Ecologică Chișinău a examinat solicitarea Direcției Generale Locativ-Comunale și Amenajare a Consiliului mun. Chișinău, privind posibilitatea atribuirii sectorului de teren din str. Pruncul, zona industrială Vatra, mun. Chișinău, pentru depozitarea resturilor vegetale, deșeurilor din construcții și demolări, precum și instalarea unei linii tehnologice de fabricare a brichetelor din resturi vegetale.

A menționat reclamantul că, ținând cont de reglementările ce vizează reutilizarea, reciclarea și recuperarea acestor tipuri de deșeuri, a informat solicitantul prin scrisoarea nr.01-06/2078 din 25 noiembrie 2013 precum că, va coordona tema de proiect pentru obiectivul de bază, cu următoarele condiții și anume proiectarea, amplasarea obiectivului și condițiile de desfășurare a activității de determinat în baza documentației de urbanism și amenajare a teritoriului, aprobată de către organele abilitate în modul stabilit de lege, adoptarea și realizarea proiectului de execuție numai în baza avizului pozitiv al Expertizei Ecologice de Stat conform art.23 din Legea nr.1515-XII din 16 iunie 1993, privind protecția mediului înconjurător și art.6 din Legea nr.851 -XIII din 29 mai 1996, privind expertiza ecologică și evaluarea impactului asupra mediului înconjurător.

A subliniat reclamantul că, la data de 05 martie 2019, urmare a unui raid privind supravegherea respectării legislației de mediu de către inspectorii de stat al mediului, a fost efectuat un control la Zona Industrială Pruncul și în sectorul cu suprafața de 6,47 ha, parte a fostei cariere de piatră „Pruncul”, obiectiv minier delăsat fără recultivare, situate în cuprinsul străzilor Ion Pruncul și Calea Ghidighiciului, fiind întocmit actul de inspectare nr.001223 din 05 aprilie 2019, cu prescrierea indicațiilor obligatorii, contrasemnat de Direcția Generală Locativ-Comunală și Amenajare a Consiliului mun. Chișinău în persoana d-lui Efros Vasile - șef Direcție Salubritate și Amenajare.

A relatat partea reclamantă că, s-a constatat, că terenul cu pricina, anticipat obținerii deciziei privind rezultatele evaluării prealabile a impactului asupra mediului și respectiv în lipsa unui proiect de execuție și avizului Expertizei Ecologice de Stat, este afectat ilegal prin depozitarea deșeurilor, fapt care generează prejudicii componentelor de mediu etc.

A reținut reclamantul că, potrivit deciziei Consiliului mun. Chișinău nr.2/32-3 din 14 martie 2017, terenul cu suprafața de 6,47 ha, spațiu format din loturile cu nr. cadastral xxxxx și xxxxx a fost transmis în gestiune Direcției Generale Locativ-Comunale și Amenajare a Consiliului municipal Chișinău, entitate care duce răspunderea pentru faptele menționate, astfel, prin acțiunile admise ilicit au fost încălcate prevederile art. 10 și 69 din Legea nr.1515-XII din 16 iunie 1993 privind protecția mediului înconjurător art.39, 61 și 72 ale Legii nr.3 din 02 februarie 2009, Codul subsolului art. 11 din Legea nr.209 din 29 iulie 2016 privind deșeurile, ale Legii nr.86 din 29 mai 2014 privind evaluarea impactului asupra mediului și ale Legii nr.851 din 29 mai 1996 privind expertiza ecologică.

A subliniat reclamantul că, în baza actului de inspectare nr.001223 din 05 aprilie 2019 privind protecția mediului și folosirea rațională a resurselor naturale, având ca premisă acțiunile admise, aceste acțiuni pot duce în consecință la poluarea considerabilă a mediului, cât și pot genera un pericol iminent de poluare continuă și de lungă durată a aerului atmosferic, apelor de suprafață și cu deosebire a apelor de mare adâncime, iar încălcările date nu pot fi remediate în paralel fără stoparea totală a activității în cauză și întreprinderea măsurilor imediate de lichidare a depozitării nelegitime de deșeuri, astfel, a indicat reclamantul că, în vederea neadmiterii stocării deșeurilor în perimetrul terenului vizat contrar normelor în vigoare, Inspekția pentru

Protecția Mediului Chișinău a Inspectoratului pentru Protecția Mediului, în temeiul art.27 alin.(1) lit. c) și alin. (11) din Legea nr.1515-XII din 16 iunie 1993 privind protecția mediului înconjurător, a emis hotărârea nr.01-22/01 din 22 mai 2019 prin care a dispus suspendarea totală a activității de stocare și înhumare a orice tip de deșeuri pe terenul din cuprinsul străzilor Ion Pruncul și Calea Ghidighiciului, în aria de 6,47 ha (spațiu format din loturile cu nr. cadastral xxxxx și xxxxx) și asigurarea măsurilor de conservare a volumelor stocate, cu întreprinderea de restabilire ecologică a teritoriului dat.

A solicitat reclamantul admiterea cererii de chemare în judecată și validarea hotărârii de sistare nr. 01-22/01 din 22 mai 2019 prin care a dispus suspendarea totală a activității de stocare și înhumare a orice tip de deșeuri pe terenul din cuprinsul străzilor Ion Pruncul și Calea Ghidighiciului, în aria de 6,47 ha (spațiu format din loturile cu nr. cadastral xxxxx și xxxxx).

La 09 octombrie 2019, în cadrul ședinței de judecată, reprezentantul reclamantului Inspectoratul pentru Protecția Mediului, Inspecția pentru Protecția Mediului Chișinău, a depus o cererea de concretizare a pretențiilor, indicând suplimentar că, indicațiile obligatorii prescrise în actul de inspectare nr.001223 din 05 aprilie 2019 privind protecția mediului și folosirea rațională a resurselor naturale nu s-au executat, iar în caz de dezacord cu acesta, Direcția Generală Locativ-Comunală și Amenajare a Consiliului mun. Chișinău a fost în drept să-l conteste în instanța de contencios administrativ în condițiile legii, drept urmare, actul nominalizat, fiind un act administrativ, nu a fost contestat în condițiile legii, ulterior pârâtul exprimându-și acordul cu acesta, fapt ce demonstrează, că pe deplin recunoaște vinovăția cu cele invocate în act, care este ca probă a faptei sale ilegale.

A mai relatat reclamantul că, o activitate poate fi sistată sau suspendată nu doar prin suspendarea sau retragerea licenței sau autorizației, astfel, procedura fiind aplicabilă și cazurilor precum cel cercetat, în condiția în care depozitarea deșeurilor are loc în lipsa coordonărilor necesare și actelor permissive de mediu valabile, deși Direcția Generală Locativ-Comunală și Amenajare a Consiliului mun. Chișinău nu exercită activitate de antreprenariat, rezultatele acesteia rezultă din serviciile comunale de colectare și depozitare a deșeurilor oferite cetățenilor, prin urmare, forma în care se desfășoară activitatea sistată este o procedură similară celei antreprenoriale.

A concluzionat reclamantul că, Inspectoratul pentru Protecția Mediului Chișinău, în vederea asigurării transparenței în activitatea desfășurată și întru acordarea posibilității persoanelor implicate de a prezenta și de a-și susține poziția într-un proces public și echidistant, a inițiat prin Hotărârea respectivă sistarea activității de stocare a deșeurilor în loc neautorizat, și anume str. Ion Pruncul, Zona industrială „Vatra”, mun. Chișinău, cu aplicarea analogică a normelor legale ce reglementează modalitatea de sistare sau suspendare a unei activități, și anume Legea nr. 235/2006, reflectată atât în Legea nr. 131/2012 cât și Legea nr. 1515/1993.

A solicitat reclamantul admiterea cererii de chemare în judecată și validarea hotărârii de sistare nr. 01-22/01 din 22 mai 2019 prin care a dispus suspendarea totală a activității de stocare și înhumare a orice tip de deșeuri pe terenul din cuprinsul

străzilor Ion Pruncul și Calea Ghidighiciului, în aria de 6,47 ha (spațiu format din loturile cu nr. cadastral xxxxx și xxxxxx).

Prin hotărârea din 07 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea depusă de Inspectoratul pentru Protecția Mediului, Inspecția pentru Protecția Mediului Chișinău a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 21 noiembrie 2019, reprezentantul Inspectoratului pentru Protecția Mediului, Inspecția pentru Protecția Mediului Chișinău a contestat cu apel hotărârea primei instanțe, solicitând casarea acesteia și emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia din 26 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Inspectoratul pentru Protecția Mediului, Inspecția pentru Protecția Mediului Chișinău și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

În susținerea soluției date, instanța de apel a reținut că prin prezența cerere de chemare în judecată, Inspectoratul pentru Protecția Mediului, Inspecția pentru Protecția Mediului Chișinău a solicitat instanței de judecată, validarea hotărârii nr. 01-22/01 din 22 mai 2019, privind suspendarea totală a activității de stocare și înhumare a orice tip de deșeuri pe terenul din cuprinsul străzilor Ion Pruncul și strada Calea Ghidighiciului în aria 6,47 ha.

La fel, Colegiul instanței de apel reținut că reclamantul/apelant a invocat drept temeii legal de sistare a hotărârii nr. 01-22/01 prevederile Legii nr. 235 din 20 iulie 2006 cu privire la principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător, precum și prevederile Legii nr. 131 din 08 iunie 2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător, însă, instanța de apel a menționat că, aceste acte normative nu sunt aplicabile speței, or, prin activitatea de întreprinzător se are în vedere activitatea de fabricare a producției, de executare a lucrărilor și de prestare a serviciilor, desfășurată de cetățeni și de asociațiile acestora în mod independent, din propria inițiativă, în numele și cu riscul propriu, sub răspunderea lor patrimonială, în scopul asigurării unei surse de venituri permanente. În calitate de întreprinzător poate activa o persoană fizică sau juridică, care efectuează orice gen de activitate economică neinterzisă de lege.

Astfel, instanța de apel a conchis că soluția primei instanțe este una legală și întemeiată, or, Legea nr. 235 din 20 iulie 2006 cu privire la principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător, operează cu noțiunile de retragere, sistare, suspendare a licenței, care în rezultat are același efect de lipsire a întreprinzătorului de rodul de activitate licențiată, respectiv, și prin urmare just a conchis prima instanță că, hotărârea nr. 01-22/01 din 22 mai 2019 a Inspecției Pentru Protecția Mediului Chișinău de suspendare totală a activității de stocare și înhumare a orice tip de deșeuri pe terenul din cuprinsul străzilor Ion Pruncul și calea Ghidighiciului în aria 6,47 ha spațiul format din loturile cu nr. cadastral xxxxxxx și xxxxxxx, nu poate fi examinată prin prisma Legii cu privire la principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător nr. 235-XVI din 20 iulie 2006.

Mai mult, Colegiul instanței de apel a subliniat faptul că, însăși apelantul, în cuprinsul cererii de apel, a indicat expres că, subiectul hotărârii de sistare înaintată spre validare, la caz, Direcția Generală Locativ-Comunală și Amenajarea a

Consiliului municipal Chișinău nu este agent economic și nu practică activitatea de întreprinzător, astfel, instanța de apel a constatat cu certitudine că, activitatea Direcției Generale Locativ-Comunală și Amenajarea a Consiliului municipal Chișinău, nu este activitate de antreprenoriat, urmare a cărui fapt, Direcția Generală Locativ-Comunală și Amenajarea a Consiliului municipal Chișinău, nu cade sub prevederile legii cu privire la antreprenoriat, or, potrivit Legii nr. 436 din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, Autoritățile publice locale își desfășoară activitatea în domeniile stabilite de Legea privind descentralizarea administrativă, dispunând în acest scop de competente depline care nu pot fi puse în cauză sau limitate de nici o autoritate publică, decât în condițiile legii.

În asemenea circumstanțe, Colegiul civil al instanței de apel a indicat asupra corectitudinii hotărârii primei instanțe, or, prima instanță anume din aceste motive a respins acțiunea ca neîntemeiată, just indicând că, în conformitate cu Legea nr. 548 din 13 iunie 2018 cu privire la organizarea și funcționarea Inspectoratului pentru Protecția Mediului, actele administrative ale Inspectoratului sânt ordinele, dispozițiile, hotărârile, încheierile și deciziile care sânt obligatorii și executorii, iar în cazul unui dezacord privind conținutul acestora, ele pot fi atacate în instanța de judecată competentă, conform legislației, iar potrivit pct. 11, sub pct. 10, Inspectoratul este învestit cu drepturi să sisteze sau să suspende integral sau parțial, în condițiile legislației, lucrările de proiectare, construcție, recepționare extindere, reconstrucție, reutilare, modernizare, reprofilare, conservare, demolare și lichidare a obiectelor în cazul constatării unor abateri de la prevederile actelor normative de mediu.

Prin urmare, Colegiul civil al instanței de apel a conchis că, atribuția de sistare sau de interzicere integral sau parțial, în limitele legislației, activitatea agenților economici care folosesc utilaje, aparate, dispozitive, instalații și alte obiecte ce nu corespund cerințelor de mediu sau care, în procesul activității sale, poluează direct sau indirect componentele de mediu și/sau degradează starea naturală a acestora în speța dată îi revin exclusive Inspectoratului Pentru Protecția Mediului, urmare a cărui fapt, just a învederat instanța de fond că, instanța de judecată nu este investită cu dreptul de a valida hotărârea nr. 01-22/01 din 22 mai 2019, privind suspendarea totală a activității de stocare și înhumare a orice tip de deșeuri pe terenul din cuprinsul străzilor Ion Pruncul și strada Calea Ghidighiciului în aria 6,47 ha spațiu format din loturile cu nr. cadastral xxxxx și xxxxx.

În concluzie, Colegiul instanței de apel a menționat că, hotărârea contestată este una perfect legală și întemeiată, pe când cererea de apel declarată, este una neîntemeiată și pasibilă de a fi respinsă, or, instanța de fond, reieșind din temeiurile și obiectul acțiunii, pornind de la legea materială aplicabilă, având la bază cumulul de probe prezentate de părți în ședință de judecată, corect a ajuns la concluzia respingerii cererii de chemare în judecată depusă de Inspectoratul pentru Protecția Mediului, Inspekția pentru Protecția Mediului Chișinău, soluție care a menținut-o și instanța de apel.

La 15 septembrie 2021, prin intermediul adresei electronice, Inspectoratul pentru Protecția Mediului a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel

solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului și-a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel, o consideră una neîntemeiată și emisă contrar prevederilor legale, respectiv urmează a fi casată.

A menționat că, deși, subiectul hotărârii de sistare înaintat spre validare nu este agent economic și nu practică activitatea întreprinzător, în lipsa unor reglementări speciale referitor la procedura de sistare a unor activități, a considerat oportun de a aplica analogia legii și de a respecta procedura de suspendare a unei activități în conformitate cu Legea nr.235 din 20 iulie 2006 cu privire la principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător dar și ale Legii nr.131 din 08 iunie 2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător.

A reținut recurentul că, o activitate poate fi sistată/suspendată nu doar prin suspendarea sau retragerea licenței sau autorizației, astfel, procedura fiind aplicabilă și cazurilor precum cel cercetat, în condiția în care depozitarea deșeurilor are loc în lipsa coordonărilor necesare și actelor permissive de mediu valabile, prin urmare, a relatat apelantul că, deși Direcția Generală Locativ-Comunală și Amenajare a Consiliului mun. Chișinău nu exercită activitate de antreprenariat, rezultatele acesteia rezultă din serviciile comunale de colectare și depozitare a deșeurilor oferite cetățenilor, or, forma în care se desfășoară activitatea sistată este o procedură similară celei antreprenoriale, corespunzător, în virtutea normelor juridice legale, activitatea de întreprinzător poate fi suspendată prin hotărâre judecătorească, adoptată în temeiul legii, hotărâre judecătorească care se adoptă la cererea autorităților administrației publice și/sau altă instituție abilitată prin lege cu funcții de reglementare și de control.

A relatat recurentul că, în cazurile prevăzute expres de lege, activitatea de întreprinzător poate fi suspendată, cu adresarea ulterioară în instanța de judecată a autorității care a dispus suspendarea, adresarea în judecată trebuie să se facă în decursul a 3 zile lucrătoare, iar în caz de nerespectare a acestui termen, suspendarea se anulează. A învederat apelantul că, decizia autorității privind suspendarea (limitarea) activității de întreprinzător se aplică până la adoptarea de către instanța de judecată a unei hotărâri definitive, în caz contrar, decizia autorității privind suspendarea (limitarea) activității de întreprinzător încetează dacă, prin hotărârea instanței de judecată, aceasta a fost anulată. Hotărârea judecătorească privind suspendarea activității de întreprinzător se adoptă în termen de 5 zile lucrătoare și se execută în conformitate cu legislația.

A susținut că, actualmente, în legislația națională nu este prevăzută procedura de sistare a unor activități practicate de persoane fizice sau alte instituții, care nu sunt antreprenori, însă activitatea acestora dăunează mediului înconjurător, precum depozitarea deșeurilor în loc neautorizat desfășurată de Direcția Generală Locativ-Comunală și Amenajare a Consiliului mun. Chișinău, iar în consolidarea celor enunțate, a menționat apelantul că, Inspecția, echidistant, a inițiat prin hotărârea nr.01-22/01 din 22 mai 2019, sistarea activității de stocare a deșeurilor în loc neautorizat, și anume str. Ion Pruncul, Zona industrială „Vatra”, mun. Chișinău, cu

aplicarea analogică a normelor legale ce reglementează modalitatea de sistare sau suspendare a unei activități și anume Legea nr. 235/2006, reflectată atât în Legea nr. 131 /2012 cât și în Legea nr. 1515/1993.

A mai susținut că, argumentul forte, în corelație cu cele învederate datit de prima instanță, cât și de instanța de apel, precum că, Direcția Generală Locativ-Comunală și Amenajare, ca organ al administrației publice locale, exercită politica Consiliului municipal Chișinău și a Primarului General al municipiului Chișinău în domeniile gestionării fondului locativ, amenajării și salubrității teritoriului municipiului, energeticii, comunicațiilor, alimentării cu apă și gaze în conformitate cu programul general de activitate și dezvoltare a municipiului Chișinău, nu scutește sub nici o formă și nu semnifică că depozitarea și păstrarea deșeurilor în lipsa actelor permise, este justificată, or, aceste lucrări sunt efectuate în lipsa actelor permise și, respectiv, sunt ilegale.

De asemenea a considerat recurentul că, este indubitabilă și legală obligația Direcției Generală Locativ-Comunală și Amenajarea a Consiliului municipal Chișinău ca până la inițierea lucrărilor de depozitare a deșeurilor, de a legifera poligonul în conformitate cu exigențele legislației, astfel, la caz, Direcția Generală Locativ-Comunală și Amenajarea a Consiliului municipal Chișinău, urma să purceadă la utilizarea terenului cu suprafața de 6,47 ha (spațiu format din loturile cu nr. cadastral xxxxxxx și xxxxx) în calitate de loc de depozitare a deșeurilor, doar după obținerea actelor permise.

A indicat că, întemeiat și în conformitate cu normele în vigoare a fost impusă stoparea unor activități nereglementare prin suspendarea lucrărilor de stocare și înhumare a deșeurilor în locația menționată, astfel, în coroborare cu prevederile instituite la art. 17, alin.2), 3), 4) al Legii nr.235 din 20 iulie 2006 cu privire la principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător, și reflectată atât în Legea nr. 131/2012, cât și Legea nr. 1515/1993 a fost înaintată prezenta cerere de chemare în judecată privind validarea de către instanța de judecată a hotărârii vizate.

La 21 septembrie 2021, în adresa Direcției Generale Locativ Comunale și Amenajare a Consiliului mun. Chișinău a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Inspecția pentru Protecția Mediului cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 25, vol. II).

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care intimatul să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei din 26 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată în adresa părților la 21 iunie 2021 (f. d. 200, vol. I).

Tot din actele dosarului rezultă că Inspectoratul pentru Protecția Mediului a recepționat decizia instanței de apel la 16 iulie 2021 (f.d. 21, vol.II).

Astfel, recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul prin intermediul adresei electronice la 15 septembrie 2021, adică în termenul prevăzut de lege.

Examinând temeiurile recursului declarat de Inspectoratul pentru Protecția Mediului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Inspectoratul pentru Protecția Mediului nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Inspectoratul pentru Protecția Mediului urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Inspectoratul pentru Protecția Mediului se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru